„Nieuwe" Dorus is kostelijk

(Van een onzer verslaggevers)

Dorus is terug in Rotterdam. Maar niet de Dorus van de televisie. Tenminste: niet helemaal. Hij draagt nog steeds zijn gelapte hoed, zijn rafelige regenjasje, zijn haveloze broek en zijn reusachtige snor. Maar zijn show is nieuw. Hij heeft nieuwe gabbers, die hem op zijn toernee door ons land vergezellen.

De Rotterdamsche Schouwburg was vrijdagavond tijdens de première op enkele plaatsen na uitverkocht. Tom Manders, alias Dorus, heeft zijn publiek, dat na de vorige shows hoge verwachtingen koesterde, niet teleurgesteld.

De van het Amsterdamse Waterlooplein weggesleepte spullen had Dorus deze keer thuisgelaten. In plaats daarvan had hij een leuk decor ontworpen met oud-Hollandse huisjes en bomen.

De kolder-praatjes zijn Dorus' grootste kracht. Maar de ervaring heeft hem ook geleerd, dat hij daarmee zijn bezoekers niet een hele avond kan laten schateren van het lachen. Cor Martelly en zijn „acterende honden", de Notenbalkers, Tineke van Leer, Marlanne Berk en de T.V. Toptuners zorgden daarom voor een welkome afwisseling.

Spectaculair was het slot van de Dorus-show, toen de drummerband van de kapel van de Haagse muziekvereniging „Klein maar dapper" speelde resp. in de zaal en op het toneel verschenen om Tom Manders' poging Amsterdam en Rotterdam via Den Haag en de Scheveningse pier nader tot elkaar te brengen, muzikaal kracht bij te zetten.

Troost zoekend in de drank....
Invalide zigzaggend in wagentje over straat

Zoveel instanties, zoveel verenigingen en particulieren die de eenzame mens proberen te bereiken en te helpen.... Toch zijn het er nog altijd te weinig. Ware dat niet zo, dan zou de invalide man die zich alleen kan voortbewegen in zijn invalidewagentje, niet voor de politierechter hebben behoeven te verschijnen, omdat hij, zijn troost zoekend in de drank, onder invloed van die drank in zijn wagentje over de weg zigzagde.

Hij was een week eerder ook al opgeroepen, maar niet verschenen. „Ik kon moeilijk komen". Maar de politierechter wilde de man toch graag zelf zien, vooral omdat het al de tweede keer was dat hij voor hetzelfde feit terecht moest staan. Om het hem te vergemakkelijken werd de zitting in de grote zaal geschorst en beneden, gelijkvloers in het gebouw in de kamer van een van de kinderrechters, voortgezet. Het invalidewagentje bleef buiten staan en onder de armen gesteund door twee vriendelijke politiemannen kwam de invalide binnen waar hem voor de tafel van de politierechter — deze keer niet groen — een stoel wachtte.

De politierechter toonde veel begrip voor de moeilijke levensomstandigheden, waaronder deze verdachte gebukt gaat. „U hebt het niet zo gemakkelijk en om de eenzaamheid wat te verdrijven gaat u weleens naar café's? Ja, knikte de man, die een kleine bron van inkomsten heeft door de verkoop van tabaksartikelen. „Ik dacht dat ik nog kon rijden", was ook de mening van deze verdachte. Hij had zeven glazen bier en een paar glazen onschuldiger vocht gedronken. „Ik vond hem lekker dronken", verklaarde de verbalisant. „Hij slingerde goed".

Een medewerker aan het consultatiebureau voor alcoholisme die geregeld contact heeft met deze verdachte, wilde in het gebeurde een incidenteel geval zien.

De officier van justitie eiste *f* 40 of acht dagen en drie maanden ontzegging van de rijbevoegdheid (een invalidewagentje kan 45 km per uur rijden), maar dit voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar. De officier vond het een moeilijke zaak, „maar ik sta hier tenslotte ter bescherming van het openbaar belang", zei hij, zich min of meer verontschuldigend. De invalide kon er weinig op zeggen.

Tenslotte zou hij zijn wagentje mogen berijden wanneer het vonnis conform de eis zou uitvallen. En dat gebeurde hoewel de politierechter, mr. S. H. Sieperda, er met nadruk op wees dat de drank toch ook geen uitweg biedt. „En als u dan al drinkt, ga dan niet in uw wagentje zitten", was zijn laatste waarschuwing.

Angst voor schande

„Och meneer, zou ik morgen thuis mogen zijn, want dan is mijn zwager jarig en als ik er dan niet ben komt de familie misschien te weten dat ik hier zit". Ook hier angst voor de schande. Wie zou dat niet hebben? Maar nee, de gedetineerde huisvrouw, die tengevolge van een psychisch defect een hoeveelheid winkeldiefstallen had gepleegd (waarde goederen *f* 250) zal nog zes dagen moeten zitten.

De officier van justitie vond het een heel lelijk feit. Weliswaar gaf hij toe de oorzaak niet te weten, maar dat weten we zelden bij winkeldiefstallen", zei hij. In ieder geval had deze vrouw niets met haar veroveringen op textiel- en ander gebied gedaan. De evangeliste zr.-Haayer verklaarde zich in een brief bereid het toezicht op de vrouw op zich te nemen. Dat vond de officier een geruststellende gedachte. Hij eiste zes weken met aftrek, waarvan drie weken voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar.

De raadsvrouw tilde een tipje op van de sluier waarachter de onbegrijpelijke handelwijze van haar cliënt verborgen was gebleven. Zij bepleitte een onvoorwaardelijke staf gelijk aan de tijd in voorlopige hechtenis doorgebracht en zij vroeg onmiddellijke invrijheidstelling. Dat zou zes dagen schelen met de eis.

Maar, zoals wij reeds schreven, mr. Sieperda dacht er anders over. Familie of geen familie, verjaardag of geen verjaardag, die zes dagen kwamen er nog bij.

„Mag ik nu naar huis?" vroeg de vrouw na het uitspreken van het vonnis. Dat „voorwaardelijk", dat „afwijken van het verzoek tot in vrijheidsstelling"..... Ze had er niets van begrepen. De teleurstelling ontlaadde zich op de gang in een niet te stuiten huilbui.

Bootpassagiers voor Engeland in De Hoek gestrand

Door het plotseling uitvallen van het m.s. Koningin Emma van de Maatschappij „Zeeland" hebben een driehonderdvijftig reizigers naar Engeland de afgelopen nacht in Den Hoek moeten doorbrengen. Voor dit schip hadden vierhonderdvijftig reizigers geboekt.

De Koningin Emma echter was tegen de verwachting in nog niet uit het dok van een lichte reparatie en kon dus niet varen. Een honderd passagiers konden met het s.s. Amsterdam van de Harwich Line de overtocht maken, de overige moesten wachten op een volgende vervoersgelegenheid.

Ten behoeve van hen stelde de Maatschappij „Zeeland" een van de schepen uit de dagdienst beschikbaar als „drijvend hotel". Tweehonderdentien reizigers hebben op dit schip een hut gekregen. Een honderd passagiers waren gedwongen in de stationsrestauratie te verblijven, die voor deze gelegenheid de gehele nacht geopend bleef.

Met het s.s. Arnhem, dat vanmorgen voeg in Hoek van Holland arriveerde, zijn de gestranden omstreeks acht uur naar Engeland vertrokken.

Donderdag omstreeks 12 uur werd in de Nieuwe Waterweg binnen de gemeente Maassluis het stoffelijk overschot van een tot nog toe onbekende vrouw aangetroffen.

Het is door de politie Maassluis overgebracht naar het lijkenhuisje op de algemene begraafplaats. Een onderzoek naar de identiteit wordt ingesteld.

Waarom is het publiek zo opdringerig, verzucht Charles J. Kemper

Types

Charles J. Kemper zou er een hele avond over kunnen praten. Ook over de verschillende types die je op die manier ontmoet. Daar heb je in de allereerste plaats het nieuwsgierige type. Dat begint altijd te vragen: „Meneer doet u dat nu voor uw plezier of is het uw beroep?" Dikwijls is het antwoord afhankelijk van je stemming. De ene keer zeg je: „Kunt u dat niet zien?" — een ander maal gewoon: „Dat is mijn beroep". Bij die categorie is het hek dan gelijk van de dam. Prompt beginnen ze te vragen: „Kan je daar nou van leven?" Meestal lach ik maar eens. Een keer is het me overkomen dat ik grof werd. Ik had er later wel spijt van. Het lukte die dag allemaal niet en ik was al wat geïrriteerd toen iemand weer eens vroeg of ik er van kon leven. „Meneer", heb ik toen gevraagd, „wat heb u nu in uw portemonnaie?" De goede man was hevig ontsteld over zo'n brutale vraag en verdween dan ook direct. Ik vraag me af, zucht de heer Kemper, of het ooit bij hem is opgekomen dat hij hetzelfde aan mij heeft gevraagd, zij het met wat andere woorden.

Lolbroeken

Dan heb je de lolbroeken en onbeschaamden. Die beginnen op tientallen meters al te schreeuwen: „Ha jongens, daar heb je Rembrandt". Meestal zijn ze dan in clubverband en dat maakt de zaak alleen maar erger. Kan ik van de meeste mensen nog wel hebben dat ze nieuwsgierig zijn, als zo'n groepje aankomt gaan mijn nekharen overeind staan. Nogmaals ik oefen gewoon m'n vak uit net als ieder ander die aan de weg timmert. Nu moet u zich voorstellen dat op de Blaak een PTT-monteur in een tentje zit. U komt langs en roept vriendelijk: „Wil het lukken?" Op dat moment had die man juist het goede draadje gevonden. Door uw spontane uitroep kijkt hij op, u lacht allervriendelijkst tegen hem, maar als hij weer naar zijn werk kijkt dan is hij negen van de tien keer zijn goede draad kwijt. Gelooft u nu maar nooit dat die monteur u zo'n vriendelijk mens vindt. Hij vindt u een zeur want hij moet opnieuw beginnen. Met ons is het precies eender. Je bent gespannen bezig en ineens is er weer iemand die een broer of een neef of een oom heeft die ook schildert. Je wilt niet onbeleefd zijn en geeft dus antwoord. Maar binnen vijf minuten kan het licht veranderen en licht is voor de schilder nu eenmaal heel belangrijk.

Kinderen

Het begint al als je ergens gaat staan en je kist uitpakt. Direct zijn er belangstellenden. De schilder die buiten werkt voelt zich dan ook dikwijls een standwerker net als vroeger de kermisklanten die met een beer liepen of met molentjes voor de kinderen. Over kinderen, gaat Charles J. Kemper in een adem door, weet je dat die dikwijls het meest dankbare publiek vormen? Ze willen alles weten maar wanneer je er vijf minuten voor neemt zijn ze tevreden en gaan rustig verder spelen. Natuurlijk, zegt de heer Kemper lachend, heb ik het weleens anders meegemaakt. Zelfs zo dat de kleinsten tussen de poten van m'n ezel zaten te spelen. Maar dat is het risico van het vak, met duidelijk de nadruk op vak.

Op het platteland heeft de kunstschilder toch andere ervaring. Charles J. Kemper werkt veel op de Zuidhollandse eilanden voor het Gemeente-archief. Dit in verband met het steeds wijzigende beeld van de kleine gemeenten door de industrialisatie. De mensen daar blijven altijd op een afstand. Niet uit stugheid, zegt hij, als je een kopje koffie gaat drinken willen ze ook van alles weten maar als je werkt laten ze je met rust.

Het is nerveuzer

Zo vertelt Charles J. Kemper van het schilderen in de natuur bij het levende onderwerp. Hij vindt het heerlijk. Als ik twee dagen achter elkaar op het atelier werk moet ik er uit. Het is allemaal nerveuzer, tôegegeven, maar het is ook veel spontaner, het houdt je fris. Er zijn schilders die buiten werken hebben opgegeven. Die kunnen er niet meer tegen de hele dag het mikpunt van het publiek te zijn. Door de publieke belangstelling zijn er weleens werkstukken mislukt, ja, zelfs vernield door een of andere vlegel die een steen door het doek gooide.

Ga nu niet denken dat ik daarom iedere voorbijganger zie als mijn natuurlijke vijand, zegt Charles J. Kemper, dat is beslist niet waar. Er zijn genoeg mensen die begrip voor mijn werk hebben als ik buiten sta. Neem nu de bootwerkers, door mijn werk in de haven ontmoet ik die veelvuldig. Uit de verte roepen ze een groet en verder bemoeien ze zich niet met me. Of de mensen die in hartje winter een kop koffie aanreiken. Ze vragen niets, ze zeggen niets, ze zijn alleen maar meelevend met iemand die buiten moet werken om dat het binnen niet gaat.

Buitenland

Even is het stil in het atelier. Charles J. Kemper staart in de verte, iets wat hij met regelmatige tussenpozen doet. „Weet je wat mij zo bevreemdt?" zegt hij dan. „Dat in België de mensen je al veel minder last bezorgen. Om over Frankrijk en Italië maar niet te spreken, daar zien ze je niet eens. Ik heb het meegemaakt in Brussel bij het Graf van de Onbekende Soldaat. Er passeert een dame op een meter van m'n schilderezel. Ze loopt in gedachten verzonken. Opeens schrikt ze op, ziet me en komt spontaan haar verontschuldigingen aanbieden omdat ze misschien gestoord heeft. Toegegeven, het was wat overdreven maar wel een bewijs dat je daar een stuk rustiger op straat kan werken.

Maar buiten schilderen is en blijft fascinerend, zegt de heer Kemper, ik zal er dan ook zo lang mogelijk mee blijven doorgaan. De wind waait je ezel weleens om, de mensen zien je weleens als publieke vermakelijkheid maar op den duur wordt je slim. U hebt het zelf gezien, gisteren aan de Heijplaat. Ik stond wel dertig meter bij mijn onderwerp vandaan maar ik stond beschut en buiten de gezichtskring van al te veel nieuwsgierigen."

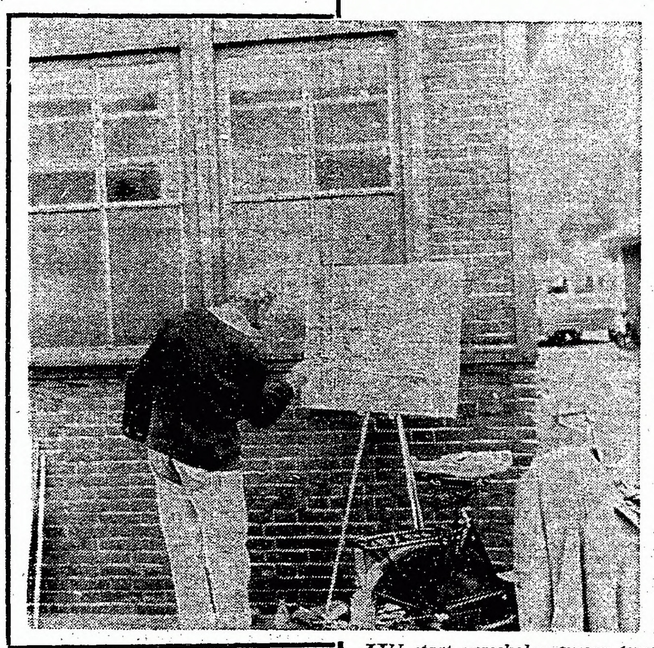

HIJ staat verscholen tussen twee gebouwen aan het water. Het is alsof hij bang is voor nieuwsgierigen. Op zijn ezel staat een doek. Een sleepboot aan een steiger is er op afgebeeld. Enkele voorbijgangers hebben hem toch opgemerkt. Ze dringen om hem heen. De een wat dichterbij dan de ander. Een zelfs zo dicht dat het bepaald hinderlijk moet zijn om zo te werken. De Heen en Weer V neemt wat omstanders mee. Even wordt het stiller en vinden we de moed om de schilder in zijn concentratie te storen. Want geconcentreerd werkt hij, de Rotterdamse kunstschilder Charles J. Kemper wiens wieg in Heemstede stond maar die zich door zijn lange verblijf in de Maasstad Rotterdammer voelt. Geconcentreerd en snel. Zo snel en driftig dat het ons verbaast. Wanneer hij opkijkt, zien we een expressief gezicht met een scherpe kin. Onder rossig krullend haar een paar blauwe ogen van iemand die veel en langdurig in de buitenlucht verblijft. Zonder schildersezel doet hij denken aan een zeeman.

Gewoon een vak

Charles J. Kemper heeft weinig tijd maar is bereid ons in zijn atelier te ontvangen. Daar wordt al snel duidelijk dat hij een heel gewoon mens is met liefde voor mooie dingen en een hekel aan de opdringerige belangstelling van het publiek voor de schilder die buiten werkt. Maar, voegt Charles J. Kemper er direct aan toe, de mensen bedoelen het niet zo kwaad en daarom is het jammer dat ze niet begrijpen dat ik gewoon mijn vak beoefen. Schilderen is voor deze man een vak zoals instrumenten en meubels maken.

Met muziek is dat anders. Muziek vindt hij een wonder en mensen die uit een stel witte en zwarte toetsen geluid weten te halen dat je wat doet noemt hij kunstenaars.

„Bleef het publiek nu maar op zo'n meter of twee afstand dan was het nog niet zo erg, maar het gebeurt dat je aan weerskanten van het doek twee hoofden ziet zodat het zicht volkomen ontnomen wordt. Vraag je dan beleefd of ze misschien een stapje achteruit willen dan zijn de meesten nog beledigd ook.

Wijkraad toont zich dankbaar
Yes ton voor een nieuw Hoeks recreatiegebied

(Van onze correspondent)

DE WIJKRAAD voor Hoek van Holland heeft donderdag met dank aan B. en W. van Rotterdam kennis genomen van de plannen om in het terrein ten Noorden van de Langeweg groenvoorzieningen aan te brengen ter waarde van *f* 600.000. De voorzitter legde er de nadruk op dat het gebied op aandringen van de wijkraad is bestemd voor recreatie. Vooral de Hoekse bevolking uit het Dorp zal hier voordeel bij krijgen. Het gebied staat bekend onder de naam „Roomseduin".

Tevens kwam nu ter sprake het verzoek van de federatie van Hoekse winkeliers om het tijdelijk caravankamp aan de Langeweg te bestemmen als blijvend caravankamp. De voorzitter zei daarover met de federatie te hebben gesproken. De federatie blijkt volledig begrip te hebben voor de bezwaren die van de zijde der wijkraad naar voren zijn gebracht tegen dat plan. Zo heeft het huidige kamp te weinig accomodatie, het ligt aan een drukke weg en naast de gemeentelijke begraafplaats.

Circus failliet

Ook werd in het begin van de vergadering nog gesproken over de notulen van de vorige vergadering. De heer Snoey (PvdA) zei dat men er juist voor was dat er een circus naar De Hoek zou komen. De notulen vermeldden namelijk het tegendeel.

De voorzitter, de heer B. Kleywegt, antwoordde dat getracht is met de directie van het circus contact te krijgen. Later hoorde men dat het circus failliet was gegaan. Aan B. en W. is echter gunstig geadviseerd. Is er een ander circus die dan van dezelfde naam gebruik maakt, dan kan dat de vergunning krijgen.

Naar aanleiding van een vraag zei de voorzitter dat met de plantsoenendienst reeds contact is opgenomen om het plateau waarop de zomeravondconcerten worden gegeven, te vergroten. De heer D. Vermeulen (PvdA) suggereerde de muziektent geheel af te breken en midden in de vijver te herbouwen.

De mededeling van de wethouder voor sport en recreatie over de stichting van een zwembad aan de Tasmanweg ontlokte aan de heer Bots (KVP) de opmerking dat deze zaak in Rotterdam warm moet worden gehouden.

Het dagelijks bestuur van de wijkraad heeft afwijzend beschikt over een verzoek van de heer Th. v. Biezen voor een standplaats en van de heer H. Kooks voor een rijdende winkel op de Kon. Emmaweg langs de Waterweg.

Afwijzing

Ook werd gesproken over het afwijzen van de premieaanvraag voor de bouw van acht woningen aan de Planciusstraat. Deze afwijzing laat echter de mogelijkheid open om in 1962 een nieuwe aanvraag te doen.

Deze woningen moeten er komen ter vervanging van de goedkope huurwoningen aan de Paardenstraat die worden gesloopt voor winkelbedrijven. De rijkspremie wordt onthouden omdat er in De Hoek woningen zullen vrijkomen door vertrek van de Engelse militairen. Volgens de heer Snoey zullen nu de huurders van de premieafwijzing de dupe worden.

De voorzitter merkte op dat eerst moet worden afgewacht wat de aannemer zal doen. Want worden de huizen in de Paardenstraat gesloopt, dat zal er toch eerst moeten worden gebouwd. Het is ook nog niet zeker dat dezelfde huurders de nieuwe woningen aan de Planciusstraat zulien mogen betrekken. Is dat wel het geval dan zullen de nieuwe woningen een bereikbare huurprijs moeten krijgen.

GEEN BESLISSING CONSTANT-BEKER

Het is nog niet uitgemaakt welk team dit jaar voor de eerste keer gaat strijken met de Constant-wisselbeker. Donderdagavond traden Het Oosten en Constant in de finale aan. Het werd echter remise, zodat over enkele weken een nieuwe ontmoeting zal plaats hebben.

De gedetailleerde uitslag is als volgt: Roozenburg—v. d. Boogaard 2—0; de Kluyver—v. Prooyen 1—1; v. d. Doe—Aarts 2—0; Koopmeiners—Stuurman 0—2; Hillebrand—v. d. Velden 1—1; v. d. Waals—Vermijs 2—0; Geerling—v. Eijk 1—1; Olsen—v. Baarlen 1—1; Gorree—Klomp 0—2; v. d. Velde—v. Tol 0—2.

Volkstuinders exposeren hun produkten

Leden van de volkstuindersvereniging Ons Streven hebben in het verenigingsgebouw „Het Contact" aan de Vredehofstraat in Spijkenisse een aantrekkelijke zomertentoonstelling van hun producten ingericht.

Onder grote belangstelling werd de expositie, die tot en met vanavond 10 uur te bezichtigen is, vrijdagavond officieel geopend. Het is de eerste maal, dat op Voorne en Putten een dergelijke tentoonstelling is georganiseerd.

Burgemeester P. J. Bliek had geruststellend nieuws voor de amateur-tuinders. Hij beloofde, dat de volkstuindersvereniging in de wijk Schiekamp de beschikking krijgt over een stuk grond. Het nieuwe terrein is groter dan het huidige. Dit betekent, dat het aantal leden (op het ogenblik tweehonderd) aanmerkelijk kan worden uitgebreid.

De heer H. Lankhaar won met zijn groente-inzending de eerste prijs: een grasmachine. De eerste prijs voor de mooiste bloemen ging naar de heer D. Tol.

Alle producten worden na afloop van de tentoonstelling naar het streekverpleeghuis te Brielle gestuurd.

Rudie krijgt reis door Rhône-dal

Uit een veelheid van gegevens heb je het belangrijke weten te onderscheiden. Je hebt kennis gemaakt met de problemen, die er zijn rond het streven naar een grotere eenheid in Europa. Met je opstel over de Europese integratie heb je als èèn van de vijftigduizend deelnemers uit dertien landen kennis genomen en heb je je verdiept in de eenwording van Europa, Rudie, je hebt met je opstel een negende prijs gewonnen. Je beloning is een reis door het Rhônedal met een internationaal gezelschap".

Verbluft luisterde Rudie Willemstein, leerling van de vierde klas van het Calvijn lyceum, naar de woorden van de wethouder van onderwijs en volksontwikkeling, de heer A. J. van der Vlerk, die hem vrijdagavond deze prettige mededeling kwam doen in de ouderlijke woning aan de malle Weer in Rotterdam-Vreewijk.

Rudie, winnaar van de negende prijs in de Europese tekeningen- en opstellenwedstrijd, kreeg nog een goede raad van wethouder Van der Vlerk. „Je hebt talenten gekregen, Rudie", zei hij. „Ieder mens is een rentmeester, zorg daarom dat je je studie afmaakt. Onze maatschappij heeft mensen nodig, die met beleid beslissingen kunnen nemen. Werk daarom als een goed beheerder met je gaven".

Schip gestrand bij Poortershaven

(Van een onzer redacteuren)

Het 1473 brt metende s.s. Margherita, afkomstig uit Beirouth (Libanon) is gisteravond, op weg naar zee, ter hoogte van Poortershaven aan de Noordelijke oever van de Waterweg vastgelopen. Ogenblikkelijk voer de sleepboot Hudson van L. Smit & Co's Internationale Sleepdienst uit om hulp te verlenen. De Margherita kwam kort daarop echter op eigen kracht vlot en keerde terug naar Rotterdam. Op weg daarheen echter moest het weer voor anker gaan omdat de stoommachine en de verlichting onklaar raakten. De Hudson heeft toen vastgemaakt en de Margherita naar de Vulkaanhaven in Vlaardingen gebracht.

● Een opgave van gevonden voorwerpen in Schiedam. Te bevragen aan het **hoofdbureau van politie** tussen 9—12.30 uur en 2—6 uur: Groene deken. Te bevragen bij de vinders: duimstok, Braakhuis, Burg. v. Haarenlaan 500; vishengel, v. d. Kooy, Dr. Wibautplein 151; ring met sleutels, Spaarbank, Lange Haven 80; bedeltje, L. v. Milaan, Louise de Colignystraat 32; herenpolshorloge, L. Beljaars, Rijnstraat 5; bedrag aan geld, T. v. d. Grijp, Anth. Muijsstraat 61a; portemonnee met inhoud, A. Mostert, Burg Verveenstraat 5, Kethel; kinderportemonnee met inhoud, J. Vermeulen, Heinstraat 4, Vlaardingen; aktentas met inh., J. Acda, Rösener Manzstraat 54, Rotterdam; portemonnee met inhoud, mevr. De Raad, Dr Kuijperlaan 21; zwarte hond, dierenasyl S. Anna Zuidwijkweg; ring met sleutel, J Verhaal, Slaatenstraat 66.

Alleen zwemmen in Schiedam
Regen verstoort sportdag Chr. Technische School

(Van een onzer verslaggevers)

DE PLANNEN waren goed bij de Christelijke Technische School voor Schiedam en Omstreken, op het schoolbord in de hal had donderdag ook gestaan welke jongens in de voetbalelftallen voor de wedstrijd van vrijdag stonden opgesteld, maar de regen verstoorde het plezier.

Ter afsluiting van het schooljaar zouden de leerlingen van de Christelijke Technische School voor Schiedam en Omstreken een sportdag houden, maar vanwege de weersomstandigheden is het niet meer dan een sportmorgen geworden. De atletiek- en voetbalwedstrijden die op de terreinen aan de Schietbaanstraat zouden worden gehouden zijn afgelast. Wel zijn de zwemwedstrijden gehouden, ook deze evenementen zijn echter wegens de regen enkele malen onderbroken.

Tweehonderd jongens waren naar het bad getogen om te zien wie de snelste zou zijn van hun vijftig vriendjes. Gymnastiekleraar E. Beekman heeft voor de goede organisatie gezorgd. Na afloop zijn de jongens weer naar de school aan de Nieuwe Damlaan teruggegaan waar de directeur de heer H. van der Waal de prijzen in de hal heeft uitgereikt. Er waren tevens tractaties beschikbaar. Ondanks de tegenslag hebben de jongens een prettige morgen gehad.

De uitslagen zijn: oudere jongens 50 meter schoolslag 1. A. Putter, 2. P. van der Schalk; Vrije slag 50 meter 1. C. W. van Pelt, 2. De Jong; Rugslag 50 meter 1. C. W. van Pelt, 2. A. Putter; Jongste deelnemers: 50 meter schoolslag 1. Punt, 2. Van Rossem; 50 meter vrije slag 1. D. Krommenhoek, 2. Punt; 50 meter rugslag 1. D. Krommenhoek, 2. Mak.

Tot 29 augustus hebben de leerlingen nu vakantie, daarna wordt het nieuwe leerjaar begonnen. Op 29 augustus kunnen de nieuwe kandidaten zich ook doen inschrijven.

Geslaagden

De lijst van geslaagden aan deze school ziet er als volgt uit:

Machine-Bankwerkers: **Schiedam.** D. Brenkman, P. Dubbeldam, W. W. K. van der Haar, D. van der Hoeven, P. L. J. Houmes, C. Jansen, J. Speksnijder, R. van der Velden, N. Vermeulen, J. G. Voogt. **Vlaardingen.** M. van Berkel, A. P. Bos, L. van Haren, A. A. Hekkert, J. Jumelet, D. Meylink, A. G. Noordhoek, A. Schouten, A. Sonneveld. **Rotterdam.** N. P. W. Goudswaard, W. T. Otto, T. Schultink. **Maassluis.** J. Oosterlee, J. Pein, J. C. Qualm. **Maasland.** S. Verkade, C. Vreugdenhil. Afgewezen: 4 leerlingen.

Timmeren: **Schiedam.** G. Huyzer, J. P. Koppenhagen, B. Kuiper, D. Kunst, H. Pegels, L. Poot, P. van de Schalk, M. Versluis. **Rotterdam.** A. H. Leeflang, H. van Noort, A. W. van Sorge. **Vlaardingen.** D. Tempelaar. **Maassluis.** C. Hoogendam. **Maasland.** J. Korpershoek. Afgewezen: 1 leerling.

Middagpauzeconcert in Laurenskerk

HET middagpauzeconcert in de Laurenskerk werd vrijdag verzorgd door Addie de Jong, die opnieuw weer bewees als organist geheel uit het goede hout gesneden te zijn. Dank zij een uitmuntende technische beheersing bezit zijn spel de nodige openheid om de meest snelle passages en een rank lijnenspel zeer positief te realiseren. Bovendien weet hij de uit te voeren werken fraai en stijlvol te registreren een derhalve vormde dan ook dit korte recital weer een zeer aantrekkelijk muzikaal moment.

Het beknopte programma opende De Jong met de Variaties over Psalm 24 van Van Noordt zeer stijlvol hetgeen ook kan worden gezegd van het hierna gespeelde gefigureerd orgelkoraal „Jesu meine Freude" van J. G. Bastiaans.

Tot slot kreeg men een driedelig werk over Psalm 150 van Adriaan Schuurman te horen. In harmonisch opzicht hanteert de componist hierin een modern gecompliceerd idioom, maar vermijdt de consonant niet, hetgeen dan ook de nodige ontspanning brengt. Overigens bevatten de Toccata en Fuga (die in een zeer gelukkig gevonden Trio, het middendeel, een interessant en levendig klinkend contrast vinden) uitmuntende vondsten, terwijl de compositie in haar geheel uiteraard zeer brillant voor het instrument geschreven is. Daarvan maakte De Jong dan ook een alleszins dankbaar gebruik, waardoor de vertolking tevens een boeiende virtuoze allure meekreeg.

H. v. B.

Ongeluk in de Rijnhaven

Aan boord van het Duitse m.s. Jobst Oldendorff in de Rijnhaven is vrijdagavond de 35-jarige Spaanse matroos Manuel Serautes van twee meter hoogte op het dek gevallen.

Met een schedelbreuk werd de matroos, die het bewustzijn had verloren, naar het Havenziekenhuis overgebracht.

WAT en WAAR

De Voorhaven die vorige maal werd afgedrukt heeft vele pennen in beweging gebracht. Een duidelijk bewijs dat het kleine stukje Rotterdam dat echt oud is, door velen wordt gewaardeerd. Jammer dat ook dit gedeelte moet verdwijnen. Het aantal goede inzendingen was enorm. Margo Troost van de Willem Buytewechstraat 231b is deze week de gelukkige die de prijs van vijf gulden in de wacht sleept.

Nu een plaatje uit een heel andere wijk van Rotterdam. Wie weet WAAR het is en WAT het is. Inzendingen voor woensdag 26 juli insturen aan de redactie met vermelding in de linkerbovenhoek van brief of kaart: WAT en WAAR.

RESULTATEN EUROMAST BOVEN VERWACHTING

Het bestuur van de twee jaar geleden opgerichte Euromast N.V. heeft de aandeelhouders in de voor de eerste keer in het hoogste uitkijkpunt van Rotterdam gehouden jaarvergadering in het algemeen gunstige geluiden kunnen laten horen. De resultaten over 1960 overtroffen de raming aanzienlijk, niet alleen in de periode van de Floriade-tentoonstelling, maar ook in de wintermaanden. In totaal maakten van 25 maart (de openingsdatum) t.e.m. 31 december 749.691 bezoekers gebruik van de liften.

De restaurants waren goed bezet en de suvenirshops deden goede zaken.

Al met al resulteerde dat — op een geplaatst kapitaal van 2.4 miljoen gulden — in een bruto-bedrijfswinst van ruim 997.000 gulden, dat het mogelijk maakte de oprichtingskosten e.d. (ca. 155.000 gulden) en de inventaris (59.000 gulden) onmiddellijk geheel af te schrijven. Voorts kon 157.000 gulden worden overgeboekt naar de algemene reserve en werden rigoureuze afschrijvingen toegepast op de mast (4 procent is 110.000 gulden) en de machines en installaties (10 procent is 88.000 gulden). De aandeelhouders ontvangen over het eerste exploitatiejaar een dividend van zes procent.

Het bezoek was in de eerste zes maanden van dit boekjaar relatief geringer dan in de overeenkomstige periode van 1960. Maar toen was uiteraard de Floriade een extra trekpleister. Toch is het bestuur beslist tevreden over de huidige gang van zaken.

In studie is een eventuele aanvraag voor officiële notering van de aandelen ter beurze.

De heer J. H. Oerlemans, een der initiatiefnemers tot de bouw en gedelegeerd commissaris, werd benoemd tot president-directeur, dit vooral met het oog op het contact met de overheid en het bedrijfsleven. De heer A. J. M. Schutter blijft directeur. Volgend jaar zal aan de aandeelhouders een tantièmeregeling voor commissarissen en directie, die over 1960 gezamenlijk 8000 gulden aan tantièmes ontvingen, worden voorgelegd.
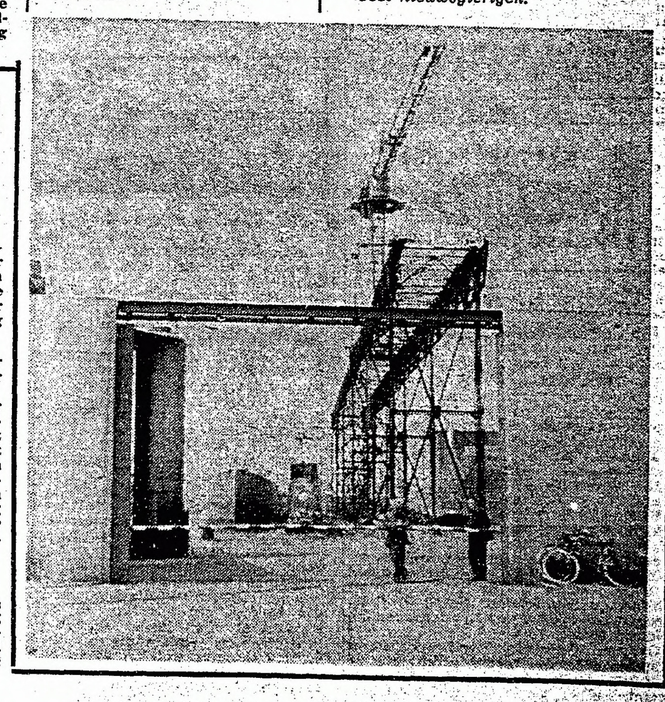
● De collecte die de vereniging Asthma bestrijding verleden week zaterdag heeft gehouden, heeft *f* 7241.49 opgebracht. Het was voor de eerste maal dat de Vereniging een straatcollecte hield.